

הסיפור המופלא ביותר בתולדות צה"ל

הו סיפור עבדור אין כל הסבר הגיוני שי ניתן להגדירו, לכל היותר, כסיפור של נס. ואף-על-פי-כן — זהו סיפור אמיתי. האיש לו אירע הדבר חי בתוכנו, ואף חי חיים טובים ומאושרים. למרות העובדה שמיכה מיכאלי, צנחן ישראלי בן 19, קפץ מגובה 1400 רגל, ונפל — מבלי שמיצנחו יפתח — יישר על אדמת-הנגב, ממטוס.

נפילה חופשית כזאת, חייבת להרוג בן-אדם. מיכה חי ואף מהלך, בעזרת מקל. איש לו קורה אסון כזה — אם לא מת, מסיבה כלשהי, חזקה שגשאר מרוסק כל ימי חייו.

ואילו מיכה מיכאלי שמח בחלקו. יתר-על-כן, בשבוע הבא, שנתיים לאחר הנפילה הפילאית שלו, הוא יעמוד מתחת לחופה, על שתי רגליו, יחבק את כלתו המסמיקה, נירה ספיר (18 בשתי זרועותיו) לקראת היום בו יקימו בני-הזוג הצעירים והמאושרים בית ומשפחה בישראל.

★ ★ ★

„משנהו עזר לקרות“

יה זה בחודש מארס 1966. אי-שם בדרום-הארץ, נערך תימרון רבי-היקף של צה"ל, בו נטלו גם חלק יחידות-צנחנים. באחד מבסיסי חיל-האוויר עלתה עם השיכה יחידת-צנחנים למטוס-הצניחה מדגם נורד. הבחורים היו חמושים בחגור-קרב מלא, לקראת הצניחה הלילית בשטח-התימרון. צלם של אחד מיומני-הקולנוע חלף על פני הצנחנים הניצבים בתור, כדי לעלות על המטוס, צילם אותם במסרסתו. המצלמה התעכבה לרגע על פניו רבי-ההבעה של מיכה מיכאלי, בן ה-19, טוראי בסירת של חטיבת-הצנחנים.

אחד מחבריו של מיכה, צנחן בשם דודו, התלוצץ וקרא לעבר חברו: „חיידק אליו, מיכאלי! יאללה, תרביץ צילום! זה יכול להיות הצילום האחרון שלך בחיים.“ למיכה לא היה חשק לחייך. חלפו שמונה חדשים מאז התנדב החקלאי הצעיר ממושב שדה-ורבורג שלידי כפר-סבא לחיל-הצנחנים. בתקופה זו הוא הצליח לצנוח 12 פעמים — בתוכן צניחות-לילה קשות. מעולם, לא קינן בו חשש כלשהו או רתיעה מפני הצניחה, קודם לכן. לא היו לו שום בעיות באימונים המפרכים, בזינוק מפתח המטוס או בכיצוע הגילגול, בשעת הניחתה על הקרקע.

אולם דווקא אותו ערב ירדה עליו תחושת-מועקה מוזרה וסתומה — „משנהו עלול לקרות“, הוא אמר לעצמו. לא היה לו שום הסבר לתחושה זו, אולם היא לא הירפתה

ממנו גם כשעלה, ישב מכוּנס בין חבריו הי צנחנים, ואף לא שעה שהמטוס המריא. השתייה באחיר נמשכה זמן רב מעל למתוכנן. בחוץ נשבה רוח חזקה למדי והי מטוס חג משך זמן-מה מעל לאזור-ההצנחה בציפייה לקבלת הפקודה: „להצניח!“ סוף-כל-סוף היא באה. טוראי מיכה מיכאלי ניצב באמצע שורת-הצנחנים. הוא הגיע עד למשלה, שעמד ליד הפתח, ראה לפניו את החשיכה שבחוץ, קיבל את ה-פקודה „קפוץ!“ וקפץ. בהתאם להוראות שלמד בקורס-הצניחה,

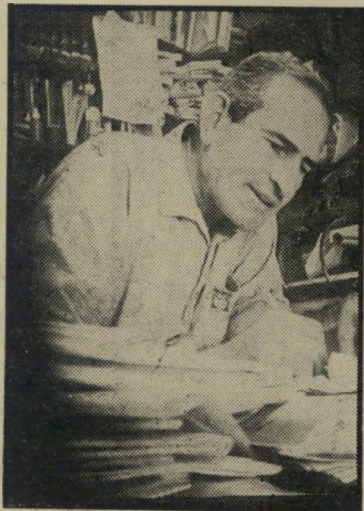
במדינה

פייס לאן נעלם הכרטיס הזוכה?

מוניח רושצ'וק מרויח לא רע ממיפעל הפיס. הוא מוכר את כרטיסי-ההגרלה בחנות-הספרים שלו בתל-אביב, וגובה את העמלה במקובלת. אבל הוא תמיד קיווה להרויח הרבה יותר: אולי אפילו את הפרס הגדול של מאה אלף לירות. לכן לא מכר את כל הכרטיסים שקיבל מדי שבוע, מידי הי סוכן הראשי אריה יונג, אלא השאיר עשרה כרטיסים בצד.

היו אלה כרטיסים שגשאו עשרה מספרים קבועים, ורושצ'וק החזיק אותם לא רק לעצמו, אלא לעוד שבעה שכנים, שיחד עימו רכשו את הכרטיסים בשותפות. אחד מכרטיסים אלה היה תמיד מספר 433552. והנה, ב-8 לחודש פברואר האחרון, זכה הכרטיס מספר 433552 בפרס הגדול. אבל רושצ'וק לא קיבל את מאה אלף הלירות.

אולי לא הודפס? שבוע ימים לפני ההגרלה, הביא הסוכן הראשי את הכרטיסים המיועדים לרושצ'וק, כמקובל מדי שבוע. רושצ'וק מיין את הכרטיסים בבידו, כדי לשמור בצד את עשרת הכרטיסים הקבועים. ואז גילה, כי בכרטיסים שהובאו

זוכה (?) רושצ'וק המדובר ב-100 אלף ל"י

לו חסר כרטיס אחד — ודווקא מספרו 433552.

כאשר שב הסוכן, כעבור שבוע, עם חבילה חדשה של כרטיסים, אמר לו רושצ'וק כי חסר לו כרטיס, ביקש ממנו למי צוא את הכרטיס הנעדר, או לזכותו בשלוש לירות, אותן שלם עבור הכרטיס שאיגנו. הסוכן אריה יונג לא זיכה אותו בסכום, הבטיח לברר לאן נעלם הכרטיס החסר. שניהם לא ידעו, כי באותו ערב עצמו עמד כרטיס זה לזכות במאה אלף לירות.

מאז עברו שלושה חודשים — ואיש לא בא לדרוש את הזוכה הגדולה של מספר 433552. מוניה דרש את הכסף, הוכיח כי שילם בעד הכרטיס למרות שלא קיבל אותו. הוא טען, כי מאחר שאיש לא הופיע עם הכרטיס — משמע שבכלל לא הודפס. על כך משיב דובר-המיפעל, משה טל-מון: „זה בלתי-אפשרי!“

אולי נגנב? לאן, בכל זאת, נעלם הכרטיס?

שיער טלמון: „ייתכן שבשעה שהסוכן מחלק את הכרטיסים עלולה לקרות טעות, וכרטיס שבאופן קבוע מועבר לסוכן אחר מועבר לסוכן אחר. ייתכן גם שהכרטיס נגנב, והגנב חושש לבוא לדרוש את הפרס. ייתכן אפילו שהכרטיס הגיע למר רושצ'וק ונאבד או נגנב אצלו. על כל פנים — אם לא ימצא את הכרטיס, לא יוכל לקבל את הפרס.“

בינתיים מחכים כולם שיעברו ששת הי חודשים, בהם ראשי מחוקי-כרטיס לתבוע את סכום זכיתו. ואחרי מועד זה? טלמון: „הכסף יצורף לריחוי מיפעל ה-פיס.“

רושצ'וק: „אתבע אותו!“
שבעת שותפיו: „גם אנחנו נתבע את חל-קנו!“

ג'נרל אלקטריק - אנגליה

להשיג בחנויות המובחרות

בואונים: י. טויינה, תל-אביב-ירושלים

חזש!

סוכר דיאן דורנט

מונע זיעת-יתר שומר על רעננות והרגשה נעימה במשך יום תמים.

קוף זוכה ב„טוטו“ בשוודיה אריק קארלסון זוכה ב„טוטו“ השחדי, גילה כי את הטופס מילא הקוף המאולף על ידו. אין „טוטו“ במטבח בו משתמשים בשמן „אקסטרדה“ סי.די. של „עץ הוית“. הכל ברור וידוע מראש. המאכלים בין אם מבושלים, מטוגנים או אפויים, יעלו תמיד יפה, והטלטים יעוררו תיאבון. אגב — שמן סי.די. זכה גם השנה במקום הראשון במשאל העם ברחבי הארץ. איך אומרים: הוא היחידי שמן סי.די. (מ.)

לרגל יובל ה-15 — 15% הנחה ממשית על כל קניה

חליפת הריון
קנייה מיוחדת

תנאים

תא שדר' חסדיק 19
0161616 62 25 19 12

ה מ נ ו י

קיבלת חשבונך לחידוש המינוי, פרע נא אותו בהקדם. עקב הביקוש לעיתון, לא נוכל לאפשר כל משלוח ללא תשלום